

PODMIOT WNOSZĄCY PETYCJĘ:

Sebastian Adamowicz

PETYCJA DO SENATU WS. ZMIANY NIEKTÓRYCH USTAW

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach w interesie publicznym proszę o wniesienie załączonego projektu ustawy.

Stosownie do art. 4 ust. 3 ustawy wyrażam zgodę na ujawnienie moich danych osobowych.

Sebastian Adamowicz

PROJEKT

USTAWA

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem technologii¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 i z 2018 r. poz. 149 i poz. 650) art. 63 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu (Dz. U. Nr 41, poz. 276 i z 2018 r. poz. 650) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Polski Czerwony Krzyż korzysta w swej działalności w łączności pocztowej i telekomunikacji, jak również w transporcie i przy odprawach celnych ze zwolnień od opłat, z przywilejów i z ułatwień na zasadach określonych w umowach międzynarodowych lub w odrębnych przepisach.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prasa oznacza zarejestrowane publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz w roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki, czasopisma, serwisy agencyjne, biuletyny oraz programy radiowe i telewizyjne; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego zarejestrowane środki masowego przekazu, w tym środki komunikacji elektronicznej, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania;”

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dziennikiem jest ogólnoinformacyjny przekaz periodyczny, upowszechniany za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) czasopismem jest przekaz periodyczny upowszechniany za pomocą druku, ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu upowszechnianego za pomocą wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania, w tym środków komunikacji elektronicznej, innego niż przekaz określony w pkt 2;”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Za prasę nie uważa się niezarejestrowanych przekazów niepodlegających procesom przygotowywania redakcyjnego w rozumieniu ust. 2 pkt 8, w szczególności: blogów, korespondencji elektronicznej, serwisów społecznościowych służących do wymiany treści tworzonej przez użytkowników, przekazów użytkowników prywatnych w celu udostępnienia lub wymiany informacji w ramach wspólnoty zainteresowań oraz stron internetowych użytkowników prywatnych.”;

2) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Na każdym egzemplarzu prasowych publikacji periodycznych oraz innych podobnych druków prasowych należy w widocznym i zwyczajowo przyjętym miejscu podać:

- 1) nazwę i adres wydawcy lub innego właściwego organu,
- 2) adres redakcji oraz imię i nazwisko redaktora naczelnego,
- 3) miejsce i datę wydania,
- 4) nazwę zakładu wykonującego dany druk prasowy,
- 5) (skreślony),
- 6) międzynarodowy znak informacyjny,
- 7) bieżącą numerację.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do audycji radiowych i telewizyjnych oraz serwisów agencyjnych.”

Art. 4.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2017 r. poz. 2204 i z 2018 r. poz. 20, poz. 305 i poz. 663) art. 285 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Kto, włączając się do urządzenia telekomunikacyjnego, uruchamia na cudzy rachunek jednostki taryfikacyjne, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 16 listopada 1964 r. o Polskim Czerwonym Krzyżu, ustawę z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe i ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.

UZASADNIENIE

Celem proponowanej ustawy jest dostosowanie 4 ustaw do aktualnego stanu techniki. Nie użytkuje się już telegrafów. Obecnie nie wnosi się podań telegraficznie (art. 63 § 1 k.p.a.). Nie ma też zatem powodu do uprzywilejowania PCK w zakresie łączności telegraficznej (art. 7 ust. 1 ustawy o PCK). Nie produkuje się już kronik filmowych i nie korzysta z teleksów. Pojawił się natomiast Internet. Konieczne są kolejne zmiany w Prawie prasowym. Należy przemodelować definicję prasy. W tym zakresie wystarczy odesłać do argumentacji z druku nr 459 poprzedniej kadencji Sejmu. Wreszcie w kodeksie karnym w art. 285 § 1 mowa o impulsach telefonicznych. Obecnie zaś w telefonii stosuje się jednostki taryfikacyjne.

Projektowana regulacja wywoła pozytywne skutki prawne przez zwiększenie przejrzystości i aktualności ustaw, w tym Prawa prasowego. Zmiana Prawa prasowego będzie korzystna, jeśli chodzi o skutki społeczne regulacji. W tym zakresie zakończy się spór wokół statusu blogów i innych niektórych stron internetowych. Nie przewiduje się innych skutków społecznych ani żadnych finansowych wejścia w życie projektowanej ustawy. To samo dotyczy wpływu projektu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i rozwój regionów.

W większości techniczny charakter zmian uzasadnia wejście w życie ustawy w standardowym terminie 14 dni vacatio legis.

Nie jest wymagane wydanie żadnych aktów wykonawczych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.